

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 502/2019
26.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА ДОО ..., чији је пуномоћник Александар Ковачевић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ ДОО ..., ради утврђења права својине и поглашења извршења недопуштеним, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 26.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужилац АА ДОО ... је дана 09.10.2018. године поднео тужбу Основном суду у Новом Саду против тужених ББ из ... и ВВ ДОО ..., ради утврђења права својине на возилу и проглашења недопуштеним извршења на тој покретној ствари, које спроводи јавни извршитељ по предлогу првотуженог према друготуженом.

Основни суд у Новом Саду се решењем П 7945/2018 од 25.12.2018. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета је уступио Привредном суду у Новом Саду, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио своју стварну надлежност и уз допис П 848/2019 од 27.08.2019. године доставио је списе предмет Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 65/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине

од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за који није надлежан неки други суд. Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. истог закона, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Стварна надлежност привредног суда се одређује према два критеријума: субјективни (према својству странака у спору) и објективни критеријум (према природи материјално-правног односа који је предмет спора). Наиме, цитирана законска одредба разликује три ситуације у којој је у првом степену надлежан да суди привредни суд. У споровима између домаћих и страних привредних субјеката, привредни суд је надлежан без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. У споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредних судова неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, дакле релевантна је и природа спора, односно да је исти настао у обављању делатности привредних субјеката, а трећа ситуација је када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Имајући у виду да је у предметној парници тужилац, који је привредно друштво, као треће лице поднео тужбу за недопустивост извршења по Закону о извршењу и обезбеђењу против физичког лица које је извршни поверилац и привредног друштва које је извршни дужник, ради се о спору између два привредна друштва као привредна субјекта, при чему је тужено физичко лице у односу материјалног супарничарства са туженим привредним друштвом, те сходно томе Врховни касациони суд налази да су испуњени услови из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда.

Сагласно изнетом, стварно и месно надлежан за поступање у овој правној ствари је Привредни суд у Новом Саду, применом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, у вези са чланом 5. став 1. тачка 9. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/2013).

Са изнетих разлога, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић